

RÉSUMÉS - ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

I. STEFANIS, *Aristophanica*.

Ce travail comprend sept notes critiques sur certains passages d'Aristophane et des scholies anciennes à ses comédies.

1. *Ach.*, v. 967-68. L'auteur conteste l'opinion généralement admise qu'au vers 967 on a la présence d'une figure connue comme «παρὰ προσδοκίαν», et propose la traduction: «Qu'il (i.e. Lamachos) agite ses aigrettes, afin d'obtenir (ou quand il s'agit d'obtenir) du poisson salé». De même, le vers suivant (968) est considéré par l'auteur comme une menace directe de Dicéopolis contre le serviteur; par conséquent le terme ἀπολιγαίνη serait la deuxième personne du singulier, soit d'un verbe ἀπολιγαίνεσθαι (à la voix moyenne), si l'on garde la leçon du texte, soit de son actif ἀπολιγαίνειν, si l'on admet la correction en ἀπολιγαίνης.

2. *Nu.*, v. 680. Partant du texte et des remarques de K. J. Dover dans sa récente édition des *Nuées*, l'auteur présume que dans la leçon transmise au vers 680 δ' on doit reconnaître la conjonction δή, qui, dans ce cas, doit être contractée avec le mot suivant, probablement la particule ἄν, selon la leçon conservée dans les scholies d'Estensis.

3. *Nu.*, v. 801. Le second hémistiche de ce vers est attribué à Socrate qui demande à Strepsiade: ἤν δὲ μὴ θέλῃ; (=et si tu ne veux pas?).

4. *V.*, Argum. I, vv. 18-21. L'auteur soutient que la leçon donnée dans la tradition manuscrite ταῖς δίκαις est authentique. Cf. les scholies au vers 725, 17 sq. de Ploutos.

5. *Schol. in Ach.*, v. 22. L'auteur fait remarquer que N. Wilson, l'éditeur des scholies, a tort de considérer comme un fragment comique la conclusion de la scholie à ce vers.

6. Tzetz., *Schol. in Pl.*, v. 338. Dans la scholie de Tzetzes: «κουρεῖα τὰ ἄρματοποιεῖα» est proposée la correction ἀρ(ω)ματοποιεῖα.

7. Tzetz. *Schol. in Ra.*, v. 501. Un vers religieux mentionné par Tzetzes est identifié par l'auteur; il s'agit d'un vers de la Παρακκλητική.

D. A. CHRISTIDIS, *Κακχαρίζειν*: Lucien, «*Dialogues des courtisanes*» 6, 3.

Dans les *Dialogues des courtisanes* 6, 3 de Lucien, les éditeurs avant K. Mras adoptent la leçon *καγγάζειν* (ou *καχάζειν*), tandis que K. Mras et M. D. Macleod préfèrent celle de *καγγαρίζειν*. Cependant la tradition manuscrite plaide en faveur de la forme *κακχαρίζειν*, qui est un ἄπαξ λεγόμενον, bien que le terme voisin *κακχάζω* soit connu et bien plus fréquent dans les manuscrits des textes anciens que dans les dictionnaires et dans les éditions des textes. La forme *κακχαρίζω* est d'autant plus plausible qu'en grec moderne il y a deux verbes attestés *κακαρίζω* et *χαχαρίζω*, qui signifient «rire fort, éclater de rire». On devrait donc accepter dans le texte de Lucien la forme *κακχαρίζειν*, qui serait un addendum dans le LSJ⁹.

CHRISTINE ANGELIDI, *La datation et l'auteur du dialogue «Philopatris»*.

Après avoir résumé les opinions émises par les chercheurs sur la datation et l'identité de l'auteur du dialogue «Philopatris», l'auteur essaie de donner une nouvelle interprétation du texte.

L'étude des événements historiques mentionnés dans le texte permet, après leur confrontation avec les sources, de formuler l'hypothèse que ces allusions historiques se rattachent à la période qui s'étend d'avril en août 963, c'est-à-dire celle de conflits entre le parakoimomène Joseph Vringas et le stratège Nicéphore Phocas. Le texte, favorable aux partisans de Vringas, doit être écrit peu après l'avènement de Phocas. Son auteur, en effet anonyme, doit avoir occupé quelque poste bien élevé dans la hiérarchie administrative.

ΣΤΥΛ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ, *ΑΙΝΑΩΝ[ΩΝ]*;

Δύο εὑρήματα χάλκινων νομισμάτων ἀπὸ τὸ Καινούργιο Καστέλλι Ἡρακλείου, πὸ ἀπέχει περίπου 3 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν ἀρχαία Γόρτυνα τῆς Κρήτης, παραδόθηκαν στὸ Νομισματικὸ Μουσεῖο τὸ 1963 καὶ μελετήθηκαν ἀπὸ τὴν Εἰρήνη Βαρούχα-Χριστοδουλοπούλου. Ἐνα ἀπὸ τὰ εὑρήματα αὐτὰ περιλαμβάνει, ἐκτὸς τῶν Γορτυνιακῶν, 6-7 νομίσματα πὸ φέρουν τὴν ἐπιγραφή ΑΙΝΑΩΝ καὶ ἐμφανίζονται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Κρήτη.

Τὰ νομίσματα αὐτὰ ἀποκαλύπτουν μιὰ ἄγνωστη μέχρι τώρα πόλη τοῦ νησιοῦ, ὅπως τόνισε ἡ Βαρούχα-Χριστοδουλοπούλου στὴ μελέτη της πὸ δημοσιεύθηκε τὸ 1968. Ἡ παρούσα μελέτη, πὸ βασίζεται σὲ ἱστορικὰ καὶ ἐπι-

γραφικά στοιχεία, έντοπίζει την πολιτεία τῶν ΑΙΝΑΩΝ στήν περιοχή τῆς Γόρτυνας κατά τήν ἐποχή τοῦ πολέμου τῆς Λύττου καί τοῦ ἐμφύλιου πολέμου τῆς Γόρτυνας καί ταυτίζει τὸ ΑΙΝΑΩΝ μὲ τὴν φυλὴ τῶν Γορτυνίων Αἰναίων, πού συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν φυγάδων τοῦ ἐμφύλιου πολέμου καί τῶν ἰδρυτῶν τοῦ βραχύβιου ἐπαναστατικοῦ κρατιδίου εἰς τὴν Λεβήναν καί τὰ Μάταλα, τὰ λιμάνια τῆς Γόρτυνας καί τῆς Φαιστοῦ στὸ Λιβυκὸ πέλαγος.

Γ. Μ. ΠΑΡΑΣΟΓΛΟΥ, *Adnotatiunculae, I.*

Παλαιογραφικές, γραμματικές καί συντακτικές παρατηρήσεις καί διορθώσεις σὲ δώδεκα παπύρους τῆς ρωμαϊκῆς καί τῆς βυζαντινῆς περιόδου.

ΑΝΤ. Ι. ΘΑΒΩΡΗΣ, *Ἡ ἐτυμολογία: «Προρνικός» («προύνικος», «προύνεικος» κτλ.) ἀπὸ τὸ ἀρχ. ἐπίθ. «πορνικός» εἶναι περισσότερο καί ἀπὸ πειστική.*

Τὴν ἐτυμολογία τῆς μεταγν. λέξεως προρνικός (προύνικος καί προύνεικος) ἀπὸ τὸ ἀρχ. ἐπίθ. πορνικός, πού ὑποστήριξε ὁ συγγρ. στὸν τιμητικὸ τόμο γιὰ τὸν καθηγητὴ Σ. Γ. Καψωμένο, ΦΙΛΤΡΑ, Θεσ/νίκη 1975, σ. 37 κ.ε., τὴν ἀπέκλεισε ἐντελῶς ὁ Χρ. Θεοδωρίδης (*Ἑλληνικά* 28, 1975, 418-420) μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι σ' ἓνα χωρίο τοῦ Ἡρώδου (3,12) ἢ λ. προύνικος ἔχει τὸ ι μακρὸ, ἐνῶ, λέγει, εἶναι γνωστὸ ὅτι τὰ εἰς -ικος ἐπίθετα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἔχουν τὸ ι βραχύ.

Ἐπαντώντας στὸν Θεοδωρίδην ὁ συγγρ. λέγει τὰ ἑξῆς:

1) Δὲν ἀνέφερε τὸ χωρίο τοῦ Ἡρώδου, γιατί ἔκαμε ἐπιλογή. Ἀναφέρει τὸ ἀρχαιότερο χωρίο καί μερικὰ ἄλλα. Ἀλλὰ καί τὰ ὑπόλοιπα πού ἄφησε, ὅλα συνηγοροῦν καί αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν σημασία, γιὰ τὴν ἐτυμολογία τοῦ προύνικος κτλ. ἀπὸ τὸ πορνικός.

2) Στὸ ἐπιχείρημα τοῦ Θεοδωρίδην εἰδικότερα ὁ συγγρ. ἀπαντᾷ:

α) φυσικὰ τὸ προύνικος τοῦ Ἡρώδου ἔχει τὸ ι μακρὸ. Αὐτὸ ὅμως δικαιολογεῖται μὲ δυὸ τρόπους: 1) εἶτε ὅτι ὁ Ἡρώδης ἔγραψε τὴ λέξη μὲ μακρὸ ι γιὰ χάρη τοῦ μέτρου (ὅπως ἔκανε καί γιὰ ἄλλες λέξεις, π.χ. ἀγκᾶλη, ἀστραγάλοι, ἐπίουσι) καί 2) εἶτε ὅτι ὁ Ἡρώδης πῆρε τὴ λέξη ἀπὸ τὸ λαὸ ἀλλαγμένη μορφολογικὰ καί σημασιολογικὰ καί, ἐπειδὴ δὲν ἤξερε νὰ τὴν ἐτυμολογήσῃ, τὴν κατέταξε στὰ ὀνόματα σὲ -νικός μὲ τὸ ι μακρὸ (γιατὶ ὑπάρχουν τέτοια, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ Ἡρωδιανός). Οἱ φωνητικὲς ἀλλαγές: πορνικός > προύνικος κτλ. ἐξηγοῦνται ὅλες γλωσσολογικὰ χωρὶς νὰ ὑπάρχουν προβλήματα καί β) (καί κυριότερο) γιὰ νὰ τὸ κάνει αὐτὸ ὁ Ἡρώδης δὲν τὸν ἐμπόδιζε πιά τὸν 3. αἰ. π.Χ. ἢ προσωδία, γιατί, ὅπως εἶναι γνωστὸ, δὲν ὑπῆρχε τέτοια, τὴν ἐποχὴ αὐτῆ, ὅπου ὅλα τὰ φωνήεντα ἦταν ἰσόχρονα.

Νομίζει λοιπὸν ὁ συγγρ., τελειώνοντας, ὅτι εἶναι ματαιοπονία, προκει-

μένου για ζητήματα έτυμολογίας, να παίρνει κανείς στα σοβαρά, τὸν 3. αἰ. π.Χ., τὴ διάκριση μακρῶν καὶ βραχέων, γιατί στὴν καθημερινὴ ὁμιλία τέτοια διάκριση δὲν ὑπῆρχε.

MARIA DORA SPADARO, *Ἐνα ἀνέκδοτο κείμενο τοῦ Ψελλοῦ στὸν κώδ. Paris. Gr. 1182.*

Τὸ χφ τοῦ Ψελλοῦ ποὺ περιέχεται στὸν κώδ. Paris. Gr. 1182 (φφ. 93-95) μᾶς παραδίδει, ἀποδίδοντάς τὴν στὸν Ψελλό, μία «ὑπόθεση» ποὺ, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιγραφή τοῦ χφ, ἀφορᾷ τὸ σεισμὸ τῆς 23ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1065. Τὸ γεγονός αὐτὸ οὔτε ἐπιβεβαιώνεται οὔτε καὶ διαψεύδεται ἀπὸ τὸ περιεχόμενο τῆς «ὑπόθεσης», ποὺ ἀποφεύγει κάθε συγκεκριμένη ἀναφορά· ἀπὸ τὴν ἔποψη αὐτὴ ἄξια προσοχῆς εἶναι τὰ κοινὰ σημεῖα μὲ τὴν περιγραφή τοῦ ἴδιου φαινομένου ἀπὸ τὸν ἱστορικὸ Μιχαήλ Ἀτταλειάτη. Στὸ κείμενο ὑπογραμμίζεται ἡ γνωστὴ μεσαιωνικὴ πίστη ὅτι οἱ σεισμοὶ ἔχουν ἐσχατολογικὴ λειτουργία καὶ ὅτι ὁ θεὸς τοὺς στέλνει στοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴ σωτηρία τους. Ἀπὸ τὸ μικρὸ ὅμως αὐτὸ ἔργο δὲν λείπουν καὶ ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα. Στὴν «ὑπόθεση», ποὺ κινεῖται ὑπακούοντας σὲ σαφεῖς ρητορικοὺς κανόνες, συμφύρονται στοιχεῖα ἐσχατολογικὰ καὶ στοιχεῖα ἐπιστημονικοῦ χαρακτήρα. Ἀνάμεσα στὰ τελευταῖα διαπιστώνονται ἀπηχῆσεις γνωμῶν (περισσότερο ἢ λιγότερο συνειδητῆς) τοῦ Ἀριστοτέλη, Πλουτάρχου, Ὀλυμπιοδώρου, ποὺ ἄλλες γίνονται ἀποδεκτῆς καὶ ἄλλες συζητοῦνται· ὅπως δὴποτε, ὁ συγγραφέας φροντίζει νὰ μὴ ἔρχονται οἱ ἀπόψεις αὐτῆς σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ χριστιανικὴ πίστη.

D. I. POLEMIS, *Inventaire des biens patriarcaux en Asie Mineure au XVIe siècle.*

Edition d'un inventaire des biens patriarcaux en Asie Mineure au milieu du XVIe siècle d'après le ms. Esphigmenou 131 (Lambros 2144). Les biens en question (églises, monastères et même des villages entiers) se trouvaient à Chios, Elegmoi, Nymphaion, Koula, Kolida, Palaiokastron, Peladarion, Moudania, Trigleia, Lopadion, Sykè, Magnésia, Trachaniotes, Nea Phokaia et Palaia Phokaia.

L'auteur examine chacun de ces biens patriarcaux en tenant compte des informations historiques fournies par les autres sources et en particulier à l'égard des droits du Patriarche Oecuménique sur ces biens. En partie, les informations concernant ces droits patriarcaux remontent au XIVe siècle.

A. CH. TSITSAS, *Deux lettres du savant moine Jérémie Cavvadias.*

Le savant moine Jérémie Cavvadias, maître et ami des deux éminents clercs et guides spirituels de la Nation, Eugène Vulgaris et Nicéphore Théotokis, s'adresse à ses anciens élèves et amis, entre-temps devenus évêques, pour leur recommander son filleul Panayotis Philis qui se préparait alors à partir pour la Russie. Ces lettres, qui, pour des raisons restées inconnues, ne parvinrent jamais à leurs destinataires, mais furent bloquées par le Consulat de Russie à Venise, sont intéressantes à la fois pour la personnalité du signataire et des destinataires et pour les informations qui y sont apportées concernant la situation ecclésiastique à Corfou.

CONST. AP. VACALOPOULOS, *Un mémoire inédit d'Achille Codricas en 1830.*

Dans le dossier Ms Suppl. 1887 de la Bibliothèque Publique et Universitaire de Genève est conservé un mémoire intéressant, écrit en 1830 par le fils de Panayotis Codricas, Achille Codricas, et adressé à Jean-Gabriel Eynard. Mis à part les riches éléments biographiques concernant Achille Codricas, ce mémoire publié ici fournit aussi des informations sur la vie et l'œuvre de Panayotis Codricas.

NOTES

J. TH. KAKRIDIS, *Varia graeca* (cf. tome 24, 1971, 116-124).— 31. Remarques sur des discours anonymes du XVIIIe siècle, *RSBN* N.S. 10/11, 1973/4.—32. Une romance crétoise du genre de ἀμφίβολους γνώμη.— 33. Rapprochement d'un poème de Georges Séféris avec un autre du poète Suédois Gullberg.

M. Z. KOPIDAKIS, *Notices sur des textes grecs, B'*.— 8. *Sophocle, Antigone 1060-1*. Les vers 1060-1 contiennent un jeu de mots qui présuppose la phrase proverbiale: μή κινεῖν ἀκίνητα. 9. *Ps. Lucien, L'Eloge de Démosthène 10*. Le proverbe μή σοι μεῖζον προσκέοιτο τοῦπίγραμμα τῷ θυλάκῳ est incompréhensible. On devrait donc substituer le mot ἐπίρραμμα (=rapiécage) au mot ἐπίγραμμα, (i.e. en trad. «de rapiécage ne doit pas être plus grand que le sac»). 10. *Aristophane, Les Acharniens 77-8*. La leçon καταφαγεῖν doit être admise au vers 78: Aristophane fait ici un jeu de

mots, en formant avec le ς du mot précédent (δυναμένους) et la préposition suivante le pluriel de σκώρ.

ALKMINI STAVRIDOU-ZAFRAKA, *La signification du mot κομβέντον dans une lettre de Nicolas le Mystique.*— Le mot κομβέντον dans la lettre 6 du Patriarche Nicolas le Mystique ne signifie ni un tribut payé par les Byzantins aux Bulgares, comme le soutient Jenkins-Westerink, ni un traité comme le veut Zlatarski, mais une réunion d'ambassadeurs byzantins et bulgares.

N. K. ΚΟΝΟΜΗΣ, *Παρατηρήσεις σέ κυπριακά χρονικά.*— Με άφορμή τή βιβλιοκρισία πού δημοσιεύεται σ' αυτό τò τεύχος τών Ἑλληνικῶν γιά τò βιβλίο τοῦ P. Schreiner, *Die byzantinischen Kleinchroniken* γίνεται άναφορά σέ τέσσερα χρονικά τῆς συλλογῆς πού σχετίζονται θεματολογικά με τò νησί τῆς Κύπρου. Τά χρονικά αυτά όπως παρουσιάζονται άπό τόν εκδότη δέν ικανοποιούν άπόλυτα, γιατί και εκδοτικές άσυνέπειες παρουσιάζουν και άρκετά μικροψεγάδια άπό τήν άποψη τῆς γλωσσικῆς μορφῆς, σέ βαθμό πού καμιά φορά έπηρεάζεται και τò νόημα άκόμη.

Βιβλία καὶ δημοσιεύματα πού ἐστάλησαν στή διεύθυνση τῶν «Ἑλληνικῶν»

Ἀλεξιάδη, Μ. Ἀλ., Ἐθιμικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ πλειστηριασμοί. Ἀνάτυπο ἀπὸ τῆ «Δωδάνη» 6 (1977) 397-405.

Γρυπάρη, Ν., Νεοελληνικά Φιλολογικά Παραλειπόμενα, Ἀθήνα 1977. 8ο μ., σσ. 184.
Δημαρᾶ, Κ. Θ., Νεοελληνικὸς Διαφωτισμός, Ἀθήνα 1977. Ἐκδ. «Ἑρμῆς», 8ο, σσ. 137-524. (Νεοελληνικά Μελετήματα 2).

Κωτοπούλου, Ἡλ. Θ., Ἡ κλιμάκωση τῶν ἠρώων στὴν Ἰλιάδα, Θεσσαλονίκη 1977. 8ο, σσ. 333. (Διδακτορική διατριβή).

Λαούρδα, Βασ., Φιλολογικά δοκίμια, ἐπιμέλεια καὶ εἰσαγωγή Ντ. Χριστιανόπουλος, Θεσσαλονίκη 1977. Ἐκδ. «Διαγωνίου», 8ο, σσ. κα' + 252.

Λορεντζάτου, Ζήσ., Παλίμψηστο τοῦ Ὁμήρου, Ἀθήνα 1978, 8ο, σσ. 62.

Μεταλληνοῦ, Γεωργ. Δημ., πρεσβυτέρου, Τὸ ζήτημα τῆς μεταφράσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἰς τὴν νεοελληνικὴν κατὰ τὸν ἸΘ' αἰ., Ἀθήνα 1977. 8ο, σσ. 423, 59. (Διδακτορική διατριβή).

Μουνδρέα, Ἡλ. Λ., Τοπωνυμικά τῆς Μεσσηνίας (στὴν ἐποχὴ τῆς Φραγκοκρατίας). Ἀνάτυπο ἀπὸ τὰ Πρακτικά Α' διεθνoῦς συνεδρίου Πελοποννησιακῶν Σπουδῶν τόμ. δεῦτερος, Ἀθ. 1976, σσ. 181-200.

Παγκάλου, Γ. Ἐμμ., Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ιδιώματος τῆς Κρήτης, τόμ. ἔκτος, β' ἡμίτομος. (Συμπλήρωμα γλωσσαρίου ρακοκάζανο-ὦ ὦ τολά! Προσθῆκαι εἰς τὸ Συμπλήρωμα γλωσσαρίου Α-Ω. Ποιμενικά καὶ λαογραφικά τῆς Δ. Κρήτης). Ἀθήνα 1975. 8ο, σσ. 241-488.

Πελεκανίδη, Στυλ., Μελέτες Παλαιοχριστιανικῆς καὶ Βυζαντινῆς ἀρχαιολογίας, Θεσσαλονίκη 1977. (Ἴδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἀρ. 174). 8ο, σσ. 498.

Προμπονά, Ι. Κ., Σύντομος Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μυκηναϊκὴν φιλολογίαν, Ἀθήνα 1977. 8ο, σσ. 160.

Σταλίδη, Κ. Γ., Ἡ Ἁγία Τριάδα Ἐδέσσης, Ἐδεσσα 1977. 8ο, σσ. 129, πίν. 40. (Φιλοπρόδος Σύλλογος Ἐδέσσης «Μέγας Ἀλέξανδρος», 10).

Α' Συμπόσιο Γλωσσολογίας τοῦ Βορειοελλαδικoῦ χώρου (Ἡπειρος-Μακεδονία-Θράκη), 28-30 Ἀπριλίου 1976. Πρακτικά. Θεσσαλονίκη 1977. (Ἴδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἀρ. 179). 8ο, σσ. 294.

Φαράντου, Χαραλ. Δημ., Βυζαντινὲς καὶ μεταβυζαντινὲς ἐκκλησιᾶς στὶς περιοχὲς τῶν χωριῶν: Λιχαδᾶ, Γιάλτρα, Αἰδηψός (Ληψός), καὶ Ἅγιος τῆς Β. Εὐβοίας, Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ «Ἀρχεῖο Εὐβοϊκῶν Μελετῶν» 21 (1977) 133-158, πίν. XXXII.

Φασουλᾶκη, Στερ., Ἐνα γράμμα τοῦ Δ. Γ. Σχινᾶ πρὸς τὸν Α. Μουστοξυῶδη. Guilford καὶ «Ἴρις». Ἀνάτυπο ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Μνημοσύνη» 6 (1976-77) 153-158.

Χριστοδούλου, Γ. Α., Τὰ ἀρχαῖα σχόλια εἰς Ἀἴαντα τοῦ Σοφοκλέους. Κριτικὴ ἔκδοσις. Ἐν Ἀθήναις 1977. 8ο, σσ. 375. (Βιβλιοθήκη Σοφίας Ν. Σαριπόλου, ἀρ. 34).

Actes de Lavra II, De 1204 a 1328. Edition diplomatique par Paul Lemerle, André Guillou, Nicolas Svoronos, Denise Papachryssanthou, Paris 1977. 4o, Texte (σσ. XV, 311), Album (πίνακες 152). (Archives de l'Athos, VIII).

Ambroise de Milan, Apologie de David, Paris 1977. 16o, σσ. 210. (Les Éditions du Cerf-Collection Sources Chretiennes no 239).

Analecta Hymnica Graeca, e Codicibus eruta Italiae inferioris. IV. Canones Decembris, collegit et instruxit Athanasius Kominis, Roma 1976. (Istituto di Studi Bizantini e Neolencici Università di Roma). 8o, σσ. XX+899.

Bakker, W. F. Gemert, A. F. Van, The «Λόγοι Διδακτικοί» of Marinus Phalieros. A critical edition with introduction, notes and index verborum, Leiden 1977. 8o, σσ. 139. (Byzantina Neerlandica, 7).

Balkanskij lingvističeskij sbornik, Moskva 1977. «Nauka», 8o, σσ. 323. (Akademija Nauk SSSR, Institut slavjanovedenija i balkanistiki).

Caratzas, Stam. C., Les Tzacones, Berlin-New York 1976. Walter de Gruyter, 8o, σσ. XXI+451. (Supplementa Byzantina, 4).

Coulanges, Fustel de, 'Η νήσος Χίος. 'Ιστορικό υπόμνημα. Memoire sur l'île de Chio (1856). Πρόλογος, σημειώσεις ελληνικής εκδόσεως, μετάφραση Κώστα Χωρεάνθη, 'Αθήναι 1977. 8o, σσ. 238.

Eideneier Hans, «Spanos». Eine byzantinische Satire in der Form einer Parodie. Einleitung, kritischer Text, Kommentar und Glossar, Berlin. New York 1977. Walter de Gruyter, 8o, σσ. XXII+332, πίν. 7. (Supplementa Byzantina, 5).

Grosdidier, J. de Matons, Romanos le Mélode et les origines de la poésie religieuse a Byzance, Paris 1977. 8o, σσ. 338.

Hunger, Herbert, Die hochsprachliche profane Literatur der Byzantiner. Band 1: Philosophie-Rhetorik-Epistolographie-Geschichtsschreibung-Geographie, München 1978. 8o, σσ. XXVI+542.

Ippolito d', Gennaro, Trifiodoro e Vergilio: il proemio della «Presa di Ilio» e l'esordio del libro secondo dell' «Eneide», Palermo 1976. 8o, σσ. 29.

La civiltà bizantina dal IV al IX secolo, Aspetti e problemi, Corsi di Studi I, 1976, Bari 1977. 8o, σσ. 410. (Università degli Studi di Bari. Centro di Studi Bizantini).

La Paléographie grecque et byzantine, Colloques Internationaux du Centre National de la Recherche Scientifique, Paris 21-25 octobre 1974, no 559. Paris 1977. 8o M, σσ. 587.

Laiou-Thomadakis, Angeliki E., Peasant Society in the Late Byzantine Empire. A Social and Demographic Study, Princeton, New Jersey 1977. Princeton University Press, 8o, σσ. 332.

Lince, K., Die Fragmente des Grammatikers Dionysios Thrax—Haas, W., Die Fragmente der Grammatiker Tyrannion und Diokles—Neitzel, S., Apions Γλώσσαι Ὀμηρικαί, Berlin 1977. 8o, σσ. 328 (Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker, Bd. 3).

Miscellanea 1, Padova 1978. (Istituto di Studi Bizantini e Neogreci. Università di Padova). 8o, σσ. 96.

Niceforo Basilace, Gli encomi per l'imperatore e per il patriarca, a cura di Riccardo Maisano, Università di Napoli, 1977. 8o μ, σσ. 299 (Byzantina et Neo-ellenica Neapolitana, V).

Rotolo, Vincenzo, J. Ritsos, Romiosini I, Un approccio stilistico, Palermo 1978. (Istituto di Filologia Greca. Università di Palermo). 8o μ., σσ. 26.

Schreiner, Peter, Die byzantinischen Kleinchroniken, 2 Teil: Historischer Kommentar, Wien 1977. (Österreichische Akademie der Wissenschaften). 8o, σσ. 642.

Simpozium po strukturi balkanskoga teksta, Tezisy dokladov i soobštenij, Moskva 1976. 80, σσ. 67. (Akademija Nauk SSSR, Institut slavjanovedenija i balkanistiki).

Spiridonakis, B. G., *Essays on the Historical Geography of the Greek World in the Balkans during the Turkokratia*, Thessaloniki 1977. (Institute for Balkan Studies, ἄρ. 180). 80, σσ. 171.

Symeon Neos Theologos, *Hymnen, Prolegomena, Kritischer Text, Indices* besorgt von Athanasios Kambylis, Berlin-New York 1976. Walter de Gruyter, 80, σσ. CCCLXXXIII+573, χάρτης 1, πίν. 4. (Supplementa Byzantina, 3).

Synodinou, Katerina, *On the Concept of Slavery in Euripides*, Ἰωάννινα 1977. 80, σσ. 135. («Δωδώνη», Παράρτημα ἄρ. 7).

Thiriet, Freddy, *Études sur la Romanie greco-vénitienne (X^e-XVe siècles)*, London 1977. Variorum Reprints, 80, σσ. 362.

Tsagarakis, Odysseus, *Nature and Background of Major Concepts of Divine Power in Homer*, Amsterdam 1977. B. R. Grüner Publishing Co., 80, σσ. 160.

